

Ո՛Վ ՆԸՄԱՆՆԵՐ ԻՐԱՐՈՒ...

206

ՇՂԹԱԹԱԿՐԻՆ ԵՒ ԿՈՒՈՑԻՆ

Մրսազեղուն հաւաստով օրհնեալ հրաւեմ Ս. Բարչին,
Որ անծանօթ երիզով զօդեց իրար ձեր հոգին,
Աւանդութեանցն հայրենի ու փառքերուն ալ անոր
Ընծայելով կեանքը ձեր նուիրումով բարեգոր :

Տարածուեցաք մեր վըրայ որպէս անամպ դուք երկին,
Եղաք բիրախ արտերու պաշտելութեան խորանին,
Ո՛վ նըմաններ իրարու բայց աննըման երրորդի,
Մաքառող միտ չարին դէմ, Տրած թիկունք թիկունքի :

Ձեռնեցիք նիւթը Բաղդով, կեսացնելու մեր հոգին,
Չունեցաք բուն ու հանգիստ, ի հեռուկըս ձեր կեանքին.
Նըկըրեցաք բարձունքներ, արհամարհած խոչընդոտ,
Փոխադրելու ազգն աղկաղկ դէպ հորիզոնն անաղօտ :

Նախախնամող Աջն հզօր ձեզ իրարու էր բերած,
Արծարծելու Տրմոյն ջահն Հաւասքի Տանս իմ հիւծած...
Կանգո՛ւն է ան այսօր դեռ, եւ դարերու կուրծք ցըցած,
Որու շուրթին սակ կ'առնէ հոգիս թոխի՛ք վերապաց :

12 Նոյեմբեր 1950
Երուսաղէմ

Գ. ՄՈՒՇԵՆՅՑ

